

Lb. slavonica

4186

Lituorhii

Liturgia

manuscris slavon sec. XVII. (Tufu).

uncială mare, frumos, caligrafic.

Redactie medio bulgară (Tufu).

Format 24 x 17,5 cm. Are 102 folii. F. 9v. este
albă. Numarata și a numerotată. 13 codice numer-
otate, din care 14-a și a 3-a lipsă în total 2-3 filo.

Provine din donația Măriam, din Năraud.

Este cunoscută identic cu Liturgia lui Macană
din 1508.

Poate ornamentat cu frânghii și colțe în relief
droptulghiuș, circulară și curbiliniuș, în mai multe
culoare, predominant aurul. Închidile le în aur, men-
țin frumoase și sunt în reliefuri în stil manuscriselor
vechi mă doarează.

după însemnarea din 1718

Froboșul provine să se spă Birya ulu - Bistida,
iar numele său să fie făcut în Moldova.

Lipit în tablă de lemn, îmbrăcat în piele pro-
date cu linii și motive tipografice. În față crucea.

Luz. 66-1938.

Liturghiale, manuscris slavon, după de-
ter minore la Tufu, și orf din sec. XVII. Sunt în
unicitatea lor, hirile frumoase de personaje, sonorul
lor frumos, ordonat.

Cuprinde liturghiale și hirile: Iocan Gură de
aur, Vîntie al Mare și Grigorie diaconul. Mai la
urma și de la ȝ. și sunt utsăcătoare, adică extenziile
fecore le rostesc diaconul ciud este slujba cu diacon.

Dobroa e făcută de Tufu, din secolul XVII, și poate
fi un arhiv de la bisericii după caracterul profet și ornamentația.
Filișane foarte puține, o florină pe cera sunt.

Ornamentație caracteristică manuscriselor vecchi:
Frontispicii în entrelacuri, formate din figură geometrică,
patrate, dreptunghiuri, cercuri toate în înjleștere. Culorile
rosu, verzu, aur mult reprezentat, tot în aur,
din înjleștere, stelă vecchi, sau cu arhipovore sau stelă
benetean. Hirile moni, din aur, moaiuscule imbinat.

Lesemnăr puține:

po ȝ. 100 r. jec de acela mină or-martirzie. rokup
biju 1713 moarte 19 dec. 02 erei Siania și pop. Sontă
ot ~~Bart~~ Bartău Bergău uș. Prial sic ot

Să tu mal vezi ura brâsim de.

Dacă manuscrisul a fost să în biserică urmă să intre
cele 7 cose date de pe apa Bîrghiului.

De sănătate să sănătate în Moldova, probabil la Putna, cu
care acostarea era în legătură mai strânsă.

Asta îsemnare și f. 14 v. scrierea slabă, stearză, ală
caracter: Gheorghe suțu-mau bîta n (c) au cumpărat
această carte anume le turghie și o am dat la biserică
în urjilic pentru sufletul părintilor noștri Ion, Maria, Ilie
Anghelina, Niculae ? și de 318 otel. a. domului

1718 iunet.. — Lăsă foaria voluntate f. 13 și 14, și cose
zeva și începutul celesternal obijnuit.

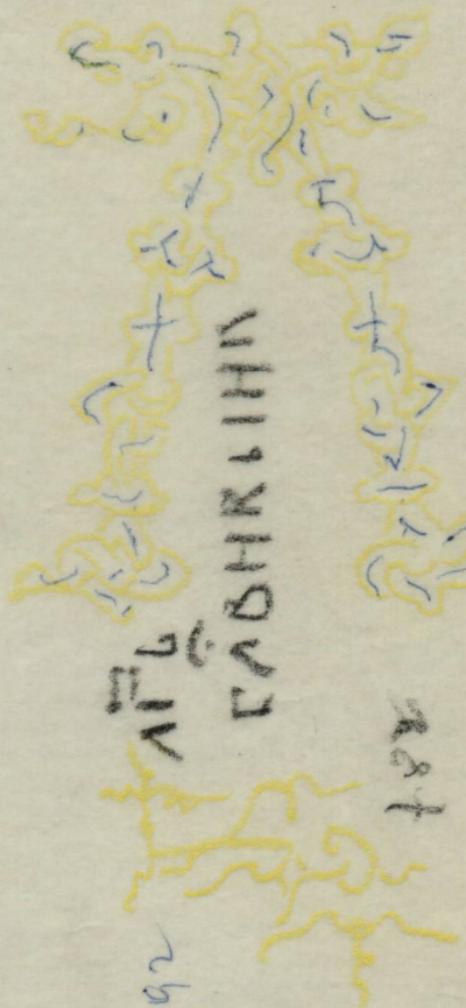
Dacă se arădă poate că provine în fundul Manasturii
Mărișel ceașnic Bîrghiului.

Zice în luna astăzi.

Bibliografie: I. Tulu, Manuscrise slavone în biblioteca
din Transilvania și Banat, în România slava,

VIII. 1963 f. 459 p. 22.

Ms. 4186

f. 1.

16+

18+

19+

28 in w

